

Винахід відноситься до спектрофотометрії в астрофізиці і космічній геофізиці. Спосіб калібрування яскравості протяжних заатмосферних об'єктів включає реєстрацію послідовності позафокальних зображень точкового заатмосферного стандарту яскравості в досліджуваній ділянці спектру і визначення енергетичної яскравості, що відповідає кожному позафокальному зображенню. Яскравості стандарту розширюють за межі, властиві зоряним стандартам шляхом створення штучного заатмосферного стандарту яскравості - дзеркально відбиваючої сонячне випромінювання сфери. Значення максимальної енергії в розширеному діапазоні встановлюють за співвідношенням

$$E_{\text{ш}} = \Delta E \cdot k \cdot d^2 / 16 L^2,$$

де ΔE - значення енергії сонячного випромінювання в досліджуваній ділянці спектру, d - діаметр сфери, k - коефіцієнт відбиття її поверхні, L - відстань "пункт спостережень - сфера",
при цьому для конкретної відстані L необхідне значення $E_{\text{ш}}$ забезпечують вибором діаметра сфери d .